

Гандзя

Бонковський Денис Федорович

Чи є в світі молодиця,
Як та Гандзя білолиця?
Ой скажіть, добрі люди,
Що зі мною тепер буде?

Гандзя душка, Гандзя любка,
Гандзя мила, як голубка,
Гандзя рибка, Гандзя птичка,
Гандзя — цяця молодичка!

Гандзю моя, Гандзю мила,
Чим ти мене напоїла:
Чи любистком, чи чарами,
Чи солодкими словами?

Важка моя, гірка доля,
Знать, така божя воля,
Щоб ніченьки я не спав,
За тобою пропадав!

Чи я мало сходив світу,
Чи я мало бачив цвіту,
Чом калина найкрасніша,
Чому Гандзя наймиліша?

Як на мене щиро гляне,
Серце моє, як цвіт, в'яне,
А як стане щебетати,
Сам не знаю, що діяти!

Де ж ти, Гандзю, вродилася,
Де ж ти чарів навчилася,
Що як глянеш ти очима,
То заплачу, як дитина!

Гандзю, серце-молодичко,
Яке ж твоє гарне личко,
І губоньки, і оченьки,
І ніженьки, і рученьки!

Гандзю, котку, не цурайся
Та на божу волю здайся,
Пригорнись до серця мого
Та не зважай ні на кого.

Коли ж така твоя воля,
Щоб ти мене не любила,
Лучче ж мені така доля,
Щоб злюбила мя могила!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/bonkovskyi_denys_fedorovych/gandzia